

ABSTRAKT

Předložená práce sleduje, jak se mění předivo vztahů lidí, zvířat a technologií v souvislosti s nedávným příchodem vlčích smeček do broumovské krajiny. Návrat vlků se navíc propojuje se silnými ekologickými změnami a ústřední otázkou provedeného výzkumu jsou proto možnosti - a nemožnosti - místního mezidruhového soužití v podmínkách antropocénu. Výzkum vychází z metod vícedruhové etnografie, především pak z literatury, která zkoumá ontologické aspekty mezidruhového soužití, zahrnující především studie Donny Haraway, Eduardo Kohna, Annemarie Mol, Anny Tsing a Raneho Willersleva. Práce analyzuje několik typů situovaného mezidruhového soužití, které příchod vlků proměnil anebo přímo umožnil: administrativní a senzuální praxi pastevců, metody mimetické empatie stopařů, vystávání činitelů, kteří nově zasahují do místních dějů (družice, dotační programy, sucho) a překlad procesů na pastvinách do politicky angažovaných aktivit místních farmářů. Práce rozvíjí užívané koncepty tak, aby umožnily pojímat děje na Broumovsku jako situované utváření více-než-lidské sociality.

Klíčová slova: vícedruhová etnografie, vlci, pastevectví, stopaři, více-než-lidská socialita